

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ
З КУРСОМ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ЗДОРОВ'Я

Збірник матеріалів

студентської науково-практичної конференції

***«Актуальні питання
фізичної терапії та ерготерапії»***

13 листопада 2019 р. м. Харків

Шулєна В.О.

СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ ХВОРИХ НА ЦЕРЕБРАЛЬНИЙ ПАРАЛІЧ ЯК СУСПІЛЬНА ПРОБЛЕМА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ

Кафедра спортивної медицини та фізичної реабілітації
з курсом фізичного виховання та здоров'я,
Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна
Науковий керівник: Сушецька А.С.

Дитячий церебральний параліч – це важке порушення психофізичного розвитку дітей зумовлене пошкодженням однієї чи декількох частин мозку або порушень його розвитку. Основним клінічним симптомом є порушення рухових функцій, який часто поєднуються з розладами мовлення (80%), інтелекту (50%), зору (20%) та слуху (15%).

За останні роки у світі ДЦП став одним із найпоширеніших захворювань нервової системи, констатують від 1,5 до 2,5 випадків на 1000 дитячого населення.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день особливо гострою проблемою є інтеграції дітей хворих на церебральний параліч в суспільство. Такі діти мають значні проблеми зі здоров'ям, через що життя значно обмежане. Більшість з них не ходять до навчальних закладів, не можуть займатися тими справами, якими займаються звичайні діти. Підвищення якості життя дітей з обмеженими можливостями може бути досягнутим за рахунок повної їх соціалізації.

Мета системи освіти для дітей з вадами – максимально можлива соціалізація.

Напрямки соціалізації:

1. Розвиток особистості;
2. Підготовка дитини до самостійного життя;
3. Професійна підготовка і можливість працевлаштування.

Кінцева мета освіти для дітей з фізичними та психічними відхиленнями – повне інтегрування в якості повноправного члена в суспільстві.

Сучасна система освіти надає широкі можливості для дітей, що мають особливі освітні проблеми. Це може бути не лише спецзаклад, а й заклад з інклюзивним навчанням в якому працюють фахівці обізнані з особливостями

розвитку таких дітей. Створюються спеціальні умови для навчання дітей з вадами, а реабілітологи, логопеди, дефектологи, психологи та лікарі розроблюють індивідуальні програми розвитку для кожної особливої дитини, що сприятиме досягненню найкращих результатів.

Висновок. Діти з церебральним паралічем та іншими порушеннями не мають бути відокремленими, вони повинні знаходитися в соціумі, навчатися та розвиватися як особистість і мати можливість контактувати з оточуючими, а не перебувати у своєму обмеженому середовищі.

Яхно Ю.Е.

ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ - КРОК ДО ЗВИЧАЙНОГО ЖИТТЯ ПІСЛЯ ІНСУЛЬТУ

Кафедра спортивної медицини та фізичної реабілітації
з курсом фізичного виховання та здоров'я,
Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна
Науковий керівник: Сушецька А.С.

Однією з основних причин глибокої і тривалої інвалідизації населення в сучасному суспільстві є інсульти. Актуальність даної проблеми визначається великою поширеністю інсульту в популяції (щорічно в Україні відбувається близько 100 тис. інсультів) та високим ступенем інвалідизації хворих, що вижили після інсульту- це пов'язано з розвитком рухових, мовних та інших порушень, що призводять до соціальної та психічної дезадаптації, втрати працездатності та зниження якості життя. Відсутність своєчасного і адекватного відновного лікування хворих після інсульту веде до виникнення незворотних анатомічних і функціональних змін, а також соціальної та побутової дезадаптації людини.

У багатьох випадках інсульт призводить до порушення фізіологічних функцій в результаті паралічу і обмеження діапазону руху суглобів, а також до психологічних проблем, в тому числі до постінсультної депресії. Час відновлення після інсульту залежить від фізіологічних особливостей кожної людини, від типу самого інсульту (ішемічного або геморагічного), зони і обсягу